

Public space

Always under construction

Stellingen, 3 oktober 2019
Linda Zuiderwijk

- 1 'Openbaar' of 'publiek' is een normatief begrip dat geen recht doet aan de alledaagse praktijken die in de openbare of publieke ruimte plaatsvinden (hoofdstuk 1, hoofdstuk 2).
- 2 Neoliberale principes die in de internationale literatuur nogal eens worden aangeroepen ter verklaring van de hedendaagse vormgeving van openbare ruimte, zijn in de Nederlandse context slechts beperkt bruikbaar (hoofdstuk 3).
- 3 In steden waarin de meerderheid bestaat uit minderheden, is de lokale gevestigden–buitenstaanders figuratie relatief van aard want steeds wisselend van karakter (hoofdstuk 4).
- 4 Een minderheidsgroep die zich het discours van de meerderheidsgroep toe–eigent, verhoogt de kans op het succesvol claimen van openbare ruimte (hoofdstuk 5).
- 5 Een openbare ruimte wordt afwisselend geclaimd door verschillende groepen die elkaar op verschillende manieren in– en uitsluiten (hoofdstuk 6).
- 6 Dat universele aanspraken voortdurend botsen met specifieke verlangens van maatschappelijke groepen, is geen burgerschapsparadox zoals Purvis en Hunt (1999) beweren, maar een burgerschapscontradictie.
- 7 Lofland's stelling uit 1973 dat uiterlijke kenmerken steeds minder belangrijk zijn geworden, is in steden waarin etnische minderheden de meerderheid vormen niet houdbaar (Lofland 1973).
- 8 Het is niet alleen onmogelijk, maar bovenal onwenselijk, om kwalitatief onderzoek te verrichten zonder onderdeel te worden van de onderzoekssituatie (Burawoy 1998).
- 9 Het populaire concept 'placemaking' verwijst naar een allegaartje van praktijken en discoursen en is daarom onbruikbaar begrip om het ontwerpen en managen van openbare ruimte te beschrijven.
- 10 Het publiceren in vakbladen, nieuwsbrieven, blogs en sociale media krijgt binnen de academie niet de waardering die het verdient.
- 11 Omdat een plein nogal eens als huiskamer functioneert, pleegt de onderzoeker soms huisvredebreuk.